

— Обикновенно както Македонцитѣ.

— Нѣкой майсторъ облѣченъ съ Трънски дрѣхы не си ли виждалъ да дохожда?

— Не съмъ виждалъ.

Защит. Плакуновъ: Въ кой етажъ живѣше Карагюлевъ?

Свид. Ст. Марковъ: Въ горния етажъ.

— Отъ стаята на свидѣтеля може ли да се види кой се качва горѣ?

— Може.

— Знае ли свидѣтеля да е ставало нѣкакво събрание въ стаята на Карагюлева отъ 20—25 души?

— Не помня.

— Самъ ли е живѣялъ свидѣтеля въ долния етажъ?

— Съ жена си, баба ми и дѣцата ми.

Прѣдсѣд.: Стѣлбата за горния етажъ прѣзъ вашето ли отдѣление минува?

Свид. Ст. Марковъ: Отдѣлно, отъ вѣнъ.

Защ. Плакуновъ: Голѣма ли е стаята?

Свид. Ст. Марковъ: Малка е.

— 17—20 души могатъ ли да се събератъ въ тая стая?

— Немогатъ, защото въ стаята имаше и креватъ.

— До колко души могатъ да се събератъ?

— Могатъ 5—6 души. Ако стоятъ прави може да се събератъ и 20 души.

Прѣдсѣд.: Не помните ли колко метра е тая стая.

Свид. Ст. Марковъ: Мисля 4×3 метра.

Защ. Плакуновъ: Кревата за одного ли бѣше или за двама?

Свид. Ст. Марковъ: Не помня.

— По форма какъвъ бѣше, като военнитѣ или друго-яче?

— Непомня.

— Долапа голѣмъ ли бѣше и кждѣ сѣдѣше?

— Не бѣше толкова голѣмъ, въ стаята бѣше.

— Имаше ли омивалникъ?

— Имаше.

— Имаше ли масса?

— Имаше.

— Имаше ли столове?

— Имаше.